

Fířan

Ročník 2006

Číslo 9

*Milí Jižané,
držíte v rukou další díl našeho Jižana. Tentokrát jde o speciálně táborové číslo. Doufám, že si při čtení Fredyho zápisů či Mimoňova vyprávění o přepadu pěkně zavzpomínáte, jak jsme si letos na Kosáku užili příjemné tři týdny a jaká dobrodružství jsme prožili.*

-Chlupáč-

Obsah:

*Vybrané zápisy z tábora
Jarínovo vyprávění
Noční přepad
Nóta pro Cimbál
..... a mnoho dalšího*

Zaregistrujte se na www.mujoddil.cz!

Ústředí junáka zprovoznilo internetové stránky www.mujoddil.cz, na kterých se může zaregistrovat každý člen junáckého oddílu. Vytvoří se tak postupně přehledná databáze všech skautů. Proto nebude po letech problém kontaktovat bývalého člena oddílu a naopak ten, kdo se bude jednou chtít do oddílu vrátit nebo se jen zajít podívat na schůzku, nebude mít problém svůj oddíl kontaktovat. Zatím je nás zaregistrováno žalostně málo. Neváhejte a přihlašte se!!!

Zápisy z tábora – výběr

Protože kapacita Jižana není neomezená, nabízíme vám jenom výběr ze zápisů. Všechny ostatní, které si nebudete moci přečíst zde, se určitě objeví v kronice, kam je Fredy přepíše a jednou si tak budeme moci znovu zavzpomínat, jaké to bylo na tom táboře v roce 2006.

-Chlupáč-

3.7.06 pondělí (by Kuklič)

Dnes už je klasický táborový den s nástupem a prohlídkou stanů, i když budiček byl opět posunutý. Po snídani jsme skoro všichni opustili tábor, zbyl tu akorát Mimoň, Hejkal a Ondra, čili služba. Petr s Markem jeli na nákup a ostatní jeli na výlet na kole. Trasa: Kořen Stan – Vysoké Jamné a zpět podél Kosáku. Na nejdlejší zastávce ve Stanu jsme se vyblbli na houpačkách a na lanovce. Každý se dosyta povozil a pohoupal, občas někdo spadl.

Po návratu nás služba přivítala naprosto bezvadným obědem. Už dlouho jsem si tak nepošmák. Nákupčí vyprávěli, co všechno zapoměli a co naopak přivezli navíc. Poledňák jsme protáhli, abychom si pořádně odpočinuli. Přeci jen třetí den je kritickejší. Po svačince jsme se vykoukali. Kosák čaroval. Pak jsem čaroval já při hře Čaroděj, všichni vypadali spokojeně. Mnozí malí na mně pokřikovali „dědku černokněžníku“, a tak podobně. Lávka už je taky hotová. To jsme zmáklí po večeri. A ještě první pirátská etapa za šera až tmy.

13.7.06 čtvrtek (by Kuklič)

Cca ve 3 nás přepadli. Míra se proěkl, že je zná a že o nich ví, čímž upadl v nemilost. Když nám útočníci vrátili ukradené věci, dostali guláš a všechno dobře dopadlo. První dopolední program byl spojen s druhým, neboť byl posunutý budiček – služba měla problém se snídání. V tomto spojeném programu jsme zapařili Burzu. Všichni běhali jako o život a vydělávali. Po obědě jsme se sklouzli na plachtě a zabojovali si v namydleném ringu. Nejdlejší boj, který nakonec musel z časových důvodů skončit nerozhodně, předvedla Lasice s Medúzou.

Spláchli jsme ze sebe mýdlo a šli na sváču a pak na trojboj – šplh na lano, laso a střelbu ze vzduchovky. Večer proběhla etapovka. Vždy jeden z mladších pirátů měl pochyty šest starších na volejbalovém hřišti. Bylo to celkem zajímavé. Dost jsme se zapotili. Mimoň dokonce úspěšně unikl pronásledovateli Rybce po čtyřech. Po celý den jsme hráli hru mimochodem Sms. Prakticky nikdo moc sms neposílal. Akorát u oběda se to dost rozjelo a pak zas nic. No nic. Ještě třeba říct, že odjela Anička a potom Ríki, neboť Anče nebylo nijak zvlášť dobře. Přijel Šídlo s přítelkyní. A možná tu má někdo roupy, Míra něco objevil v latrině. Snad jsou to jen muší larvy.

15.7.06 Sobota (by Fredy)

Kolem druhé odpoledne dorážím na tábor, navrátiv se právě z rodinné dovolené. Všude se hemží rodiče a sourozenci, starší i mladší a hrají se obvyklé „hry pro veřejnost“. Před tee-pee už stojí připravena další obrovská hranice, která tentokrát po mnohaleté odmlce této praktiky zaměstnává plně čtyři ohnivce Káju, Mimoně, Ondru a Hejkala.

19.7.06 Středa (by Fredy)

Tábor už se, spíše rychle než pomalu, blíží svému konci, a tak dopoledne připravujeme dva ohně slibový na dnešek a závěrečný na zítřek. Po obědě hrajeme stoppovačku podél Kosáku a několik partií karetní hry „Bang!“. Večer u slibového ohně přijímáme mezi skauty Šišku (jako vlče) a Helču (Medúzu). Pro ty starší následuje ještě oheň Tři orlích per, neboť Ondra včera splnil poslední ze tří zkoušek a rozšířil tak řady naší orlí družiny.

Miki na traverze přes údolí.

Pozor!

Současně s tímto číslem Jižana vyrobil Míra další CD s oddílovými fotkami. Koupit si ho můžete zároveň s tímto časopisem za výrobní cenu 20 Kč. Na tomto CD najdete fotky ze všech výprav skautského roku 2006/07, nechybí samozřejmě ani tábor. Jako bonus zde naleznete i několik videí.

Kdo koupí, neprohloupí!

Pozor!

Noční přepad aneb Sirovo rande

Byla krásná letní noc, teplo, hvězdy a nad obzorem se sem tam zablesklo, bouřka nás obešla velkým obloukem. Tu noc jsem měl opět hlídku já (Mimoň), Ondra a samozřejmě Hejkal. Všichni tehdy ulehly dost brzo, i vedoucí, a tak jsme hlídali sami už od jedenácti hodin. Celá hlídka proběhla bez problémů, až na žaludeční problémy Rikiho Aničky (způsobené topinkami) a následný vrh šavlí. Jinak nebylo nikde ani živáčka, čili žádná práce.. Ve dvě hodiny jsme se již odebrali do stanů, že si půjdeme lehnout. Já byl ve spacáku velmi rychle, ale spát se mi moc nechtělo. Bráškové Konopíci ještě krafali, a tak jsem poslouchal i když jsem jim vůbec nerozuměl. Najednou se plachta mého stanu rozhrnula a já viděl Konopíky a ještě dvě další postavy, v těch jsem později poznal naše známé (střeláky?) z loňska.

Přišli nás varovat, že se jim po táboře potulovali jakýsi cizinci a ptali se po táboře Jižního Kříže. Okamžitě jsem byl opět oblečený a s wonder boyem v ruce jsem se jal hlídat tábor s nasazením života. Ondra a Hejkal šli samozřejmě se mnou, na druhou stranu nic jiného jim ani nezbývalo, protože budít ostatní na základě nepodložených informací mi nepřišlo vhodné. Za výchozí hlídací stanoviště jsme si zvolili jídelnu, do které není v noci téměř vůbec vidět. Dlouho se nic nedělo, párkrát jsem si cvičně a pro jistotu obešel tábor i velkou louku, ale nic podezřelého jsem nezpozoroval. Krátce po třetí hodině jsem však slyšel divný zvuk, jako když bouchnou dvířka stanu a pak rychlý dupot. Anička šla nejspíš opět vrhat, fikal jsem si. Stejně tak nejspíš smýšleli i Konopíci, chrápající při tom.

V tak vypjaté situaci je však každý zvuk podezřelý, proto jsem nespouštěl oddílovou vlajku z očí. Hleděl jsem do tmy a pozoroval tu bílou látku. Opět jsem uslyšel dupot. Po chvíli se vlajka zvedla a dala se do pohybu, v tu chvíli mi bylo všechno jasné. Okamžitě jsem se rozběhl za vlajkou, i Ondra se zvedl a dal se do běhu. Předpisově jsem spískal a zakřičel poplach, proběhl jsme táborem a před brodem jsem již viděl prvního vetřelce, tam však udělal osudovou chybu a nepatrně zpomalil, v kopečku jsem mu již visel na zádech s wonder boyem kolem jeho krku. „Co děláš blboune! To jsem já!! Bež za nima!“ snažil se vymluvit diverzant, potom otočil hlavu a já poznal našeho Chlupáče! „Tomu fíkám rychlý start!“ proběhlo mi hlavou. Následovala omluva a sprint přes velkou louku. Již jsem dobíhal posledního prchajícího, ten však najednou uskočil doleva, do křoví směre ke Kořeňáku, nezdržoval jsem se jím a pokračoval v honbě za vlajkou. Zbývali jen dva záškodníci. Na konci louky jsme je měli již téměř na dosah a v kopci jsem již skákal prvnímu na záda stejným stylem jako na Chlupáče. Podlomila se mu kolena a padl tvář k zemi, s wonder boyem pod krkem vzdal veškerý odpor. Ten první co běžel s vlajkou se na chvíli otočil, ale nepočítal s Chlupáčem, který ho okamžitě spacifikoval.

Po chvilce oddechu jsme odvedli zajatce do tábora, vlajku jsme vítězoslavně vrátili do stojanu. Trošku mě mrzelo zjištění, že údajné bouchnutí dvířek bylo vlastně neopatrné sundání našeho kormidla, o to jsme tedy přišli. Diverzanti si chtěli diktovat podmínky jeho vrácení, požadovali něco k jídlu. Za normálních okolností by nebylo o čem diskutovat, měli jsme přeci jejich dva zajatce, což je za kormidlo rozumná cena, ale z hospodářských důvodů jsme nabídli lupičům zbytek buřtguláše od oběda, jehož osudem měla být v nejbližší době odpadová jáma. Samozřejmě jsme přidali i „dietní“ topinky, no zkrátka myslím že na taková nášup oni ani jejich trávicí ústrojí dlouho nezapomenou. Dlouho jsme pak ještě klábosili, než jsme se rozloučili a šli spát. Korunu všemu nasadil až ráno Karel jeho hláskou, že o všem věděl... Každopádně to bylo nevšední zpestření táborové noci.

-Mimoň-

Něco z minulosti

V dalších dílech věnujících se minulosti našeho oddílu budeme stále vycházet z Jarínových zápisků, budou to ale spíše popisy prvních schůzek než zamyšlení a úvahy autora, se kterými jsme se mohli setkat v předchozích číslech Jižana. Poznáme bratry, kteří pomohli oddílu v samotném začátku a dozvíme se, jak to dříve na takových schůzkách chodilo - co se dělalo, kolik nás bylo a jaká byla nálada. Oddíl se tenkrát scházel v sokolovně v Bolevci, na první schůzky chodili především vedoucí, členové se přijímali postupně. Ale o skauting byl tehdy velký zájem, a to jak z řad dospělých, tak i dětí.

Určitě nebude na škodu, zkusíme-li se zamyslet nad tím, jaké jsou rozdíly mezi dnešním oddílem a tím minulým, a zjistíme-li, že některé věci se dělaly lépe, že si z toho vezmeme příklad.

Přeji pěkné počteníčko a zamyšleníčko.

-Riki-

14.4. 1990

Jednodenní výprava do údolí Ztrouchnivělého provazu, do Lesního údolí a Údolí bříz a modřínů. Sraz v 7 hod. na konečné „jednotky“ na Slovanech. Účast vedení kompletní Ledňáček, Willy, Jarín, Barry, Bedlák a mužstvo, celkem 14 členů. Z konečné trolejbusu č. 13 v Čermicích přesun k cedulovému stromu (ten již bez cedule) a do údolí Ztrouchnivělého provazu. Údolí zcela zavezeno popílkem, neexistuje. Odtud přesun do Údolí bříz. To bylo zcela zavaleno polomy. Místo upraveno vysekáním větví, obnoveno ohniště a sedačky. Poté hra „Ovečky v ohradě“ a zahájení vaření oběda - bramboračky. Během vaření procvičování junáckých značek, hra „Neklidný terč“. Po obědě hodinová hra Mayské pyramidy. Úklid tábořiště a návrat domů okolo 17-té hodiny. Byl to výlet mrtvých ježků, našli jsme tři.

218. schůzka 23.4. 1990

Schůzka oddílu ve „čtyři na čtyřce“, v 16 hod. na konečné tramvaje číslo 4. Hrozně prší, převoz auty Barryho a Bedláka do sokolovny. Začínáme se rozrůstat. Ledňáček sice nepřišel, má práci, ale množí se členstvo. Za vedení přítomni Willy, Jarín, Barry, Bedlák, host Akela s paní, dále všichni rádci a dvanáct členů. Bylo nás víc než dvacet! Někteří přišli poprvé, jiní už jsou staří známí. Po nezbytných věcech (docházky apod.) začínají hry. Akela řídí „Bim ho“, Willy trénuje stupňovanou Kimovu hru. Vedení prohlíží a konzultuje návrhy Bedláka na oddílové označení. Je skoro půl šesté, musím utíkat na noční. Ztracená služba. Jako strojevedoucí mohu chodit vždy tak na každou druhou schůzku. Ale aspoň to. Pomůžu oddílu, co bude v mých silách.

-Jarín-

Plánované akce

8. 10. Neděle

závod bratra Šiwy, závodí vybraní jedinci

14. 10. Sobota

tradiční Drakiáda, předpokládaný sraz v 8.30 na konečné tramvaje č. 1 na Slovanech, konec v 14.00 tamtéž; s sebou draka (nejlépe vyrobeného soutěží o ceny), jídlo a pití.

podzimní prázdniny

výprava od čtvrtka do neděle

23. 12.

vánoční schůzka

Všechny termíny jsou pouze orientační. Bližší informace na schůzkách.

Nóta pro Cimbál

Když jsem loni sepisoval plán akcí pro cimbál, byl jsem pln nadšení a optimismu a těšil jsem se na to, jak se nám následující rok zdaří a co všechno podniknem. Ze začátku se vše vyvíjelo slibně. Jezdili jsme na výpravy a dařilo se nám držet i střední schůzky. Ale v druhém pololetí jsme nějak usnuli. Tradiční středy vymizely a poslední zápis na stránkách Cimbálu je z 18.3. (Není to chyba webmastera. Skutečně jsme pak už nic nepodnikli.) Alespoň že se nám jakš takš dařilo zabezpečovat potřeby oddílu.

Ani letos to nevidím se schůzkami růžově. O to více se musíme snažit, abychom uskutečnili nějaké víkendové cimbáloviny. Tak Co?! Podaří se nám zrealizovat alespoň jednu cimbálovinu do měsíce? Musíme se probudit a vzít za to hned od začátku.

Snad zmáknem tradiční akce jako je: vánoční běh (24.12.), útěk (dle sněhu), setkání R&R (letos snad na sněhu), teepee (leden), skautský bál (únor či březen) a memoriál Vrátí Kdýra (16-18.3). Doufám že nám zbude čas i na nějakou rouru a i na nějakou tu kulturu. Jinak samozřejmě přijímám návrhy na akce netradiční.

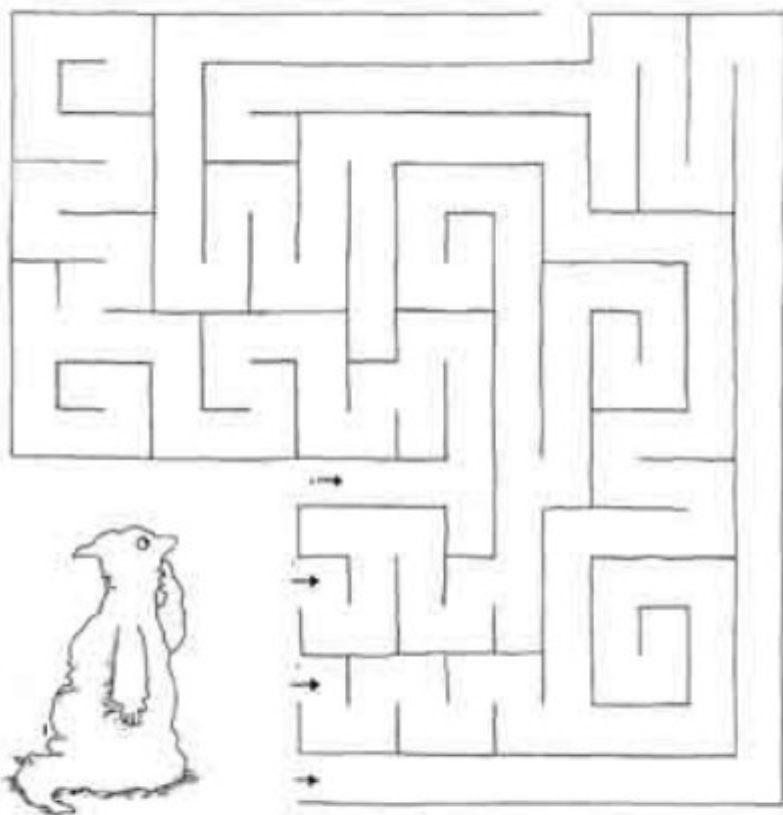
Tak vážení přátelé vzhůru do dalšího skautského roku. Zamysleme se nad tím, jak můžeme být prospěšní našemu oddílu a zmobilizujme všechny síly k další činnosti.

Zdar a sílu

-Kuklič-

Najděte východ z bludiště!

Kontakt:

Riki: 777 293 529

Petr: 606 179 234

Míra: 723 215 000

e-mail: jizni.kriz@seznam.cz

web: www.sweb.cz/jizni.kriz

Kuklič: 723 215 934

Marek: 776 737 801

Karel: 777 855 975